

ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ? - ਨੰਬਰ ਪੰਜ

ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ

Jeff Pippenger

2023-09-11

ਸੱਚ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਹਾਂ। ਇਹ ਭੇਤ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਲੁਕਿਆ ਰਿਹਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਹ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਂਤਵਨਾਦਾਤਾ, "ਸੱਚ" ਦਾ ਆਤਮਾ, ਉਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ "ਸੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਭੁੱਤ ਭਾਸ਼ਾਵਿਗਿਆਨਕ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਸੱਚ" ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਗਹਿਰੇ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਅਦਭੁੱਤ ਚਮਤਕਾਰ ਵੀ ਹੈ ਜੋ, ਜਦੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ, ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ "ਸੱਚ" ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਬੌਧਿਕ ਤੌਰ ਤੇ "ਸੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਉੱਤੇ ਹੋਰਾਨ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ "ਸੱਚ" ਨੂੰ ਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਚਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਰੂਪਤਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਸੱਚ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਬਾਰੇ ਮੇਰੀ ਨਿੱਜੀ ਖੋਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਬਰਾਨੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਨ, ਜੋ "ਸੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਅਦਭੁੱਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਾਰੇ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ "ਸੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੌਧਿਕ ਸਮਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਤੱਕ ਲੈ ਆਈ ਹੈ।

ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਤੱਥ ਕਿ ਬਚਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਭੈਣ ਵਾਈਟ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚਲੇ "ਤੇਲ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਗੂੰਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੀ ਵੀ, ਜੋ ਦੂਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਕਰਨ-ਵਿਦ ਦੀ ਸ਼ਬਦ-ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪਹੁੰਚਾਂ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਧਰਮ-ਵਿਦਾਂ ਨੇ "ਸੱਚਾਈ" ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ "ਤੇਲ" ਸ਼ਬਦ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੁਝ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ "ਤੇਲ" ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਦੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਕੋਲ ਤੇਲ ਕਿਉਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ?

"ਇੱਕ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਤਾ ਵਿੱਚ, ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਭ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ ਦੀ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ,—ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ, ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ। ਕੌਣ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪੀੜਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਕਿਹੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਮਨ ਭਵਿੱਖ ਵੱਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, 'ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ।' ਪਰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਦੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਭਰਨ ਲਈ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਉਹ ਜਾਣਨਗੇ ਕਿ ਚਰਿੱਤਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤੇਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਤੇਲ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ

ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਉਹ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਦੇ ਹਰ ਦਾਗ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।”
Bible Echo, May 4, 1896.

ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਕੋਲ ਉਹ ਚਰਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਲਈ ਅਤਿਅੰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਪਰ ਤੇਲ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ “ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ” ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

“ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਜਣੇ, ਉਸ ਪਦਵੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜੋ ਕਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਕਰੂਬ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਚਾਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦਾ ਤੇਲ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਚੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਝਿਲਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬੁੱਝ ਨਾ ਜਾਣ। ਜੇ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਡੇਲਿਆ ਨਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਕਾਬੂ ਰੱਖਦੀਆਂ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੁਨਹਿਰੀ ਤੇਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡੇਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗੀ, ‘ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ,’ ਤਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਉਹ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜਿੰਦਗੀਆਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੂਸਾ ਵਾਂਗ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀਏ, ‘ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿਖਾ,’ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਲਕਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ਤੇਲ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ‘ਨਾਹ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਨਾਹ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ।’ ਧਰਮ ਦੇ ਸੁਰਜ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਈ ਕਿਰਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਚਾਨਣਾਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੇ ਹਨ।” Review and Herald, July 20, 1897.

“ਤੇਲ” ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਹੋਰੇਬ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ “ਮੂਸਾ ਵਾਂਗ ਬੇਨਤੀ” ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ “ਮਹਿਮਾ” “ਵਿਖਾਏ,” ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਸਾਂਤਵਨਾਕਾਰ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੂਤਾਂ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਦੇ ਨਲੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਰਹੇ ਹੋਈਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਸਾਨੂੰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ” ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਜਣਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਤਦ ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਦੋ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਕੀ ਹਨ, ਜੋ ਦੀਵਟ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਹਨ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਫਿਰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਜੈਤੂਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਟਾਹਣੀਆਂ ਕੀ ਹਨ, ਜੋ ਦੋ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ਤੇਲ ਉਡੇਲਦੀਆਂ ਹਨ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹਨ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਉਹ ਦੋ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਜਣੇ ਹਨ,

ਜੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਖਰਯਾਹ 4:11-14.

ਦੇ "ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਜਣੇ, ਜੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ," ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

"ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਬਾਰੇ ਨਬੀ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: 'ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜੇ ਉਹ ਦੋ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਦੋ ਦੀਵੇਦਾਨ ਹਨ।'" ਭਜਨਕਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "'ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਲਈ ਦੀਵਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਲਈ ਚਾਨਣ ਹੈ।'" ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:4; ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 119:105। ਦੋ ਗਵਾਹ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।" *The Great Controversy*, 267.

ਚਾਹੇ ਅਸੀਂ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਬਾਰੇ ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ ਜਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ, ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਉਹ ਸੰਚਾਰ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਲੇਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਤੋਂ, ਪੁੱਤਰ ਤੱਕ, ਦੂਤਾਂ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਨਬੀ ਤੱਕ, ਕਲੀਸਿਆ ਤੱਕ। ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਮਸੀਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਝ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਖਰੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ "ਪਿਤਾ" ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ "ਮਿਲਰਾਈਟ" ਨਾਮ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪੱਥਰ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਬਾਈਬਲੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਚਾਰ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਅੰਗ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਰ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੁਰਖ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਗੇ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫ਼ੀਆਈ ਬਣਨਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਸਮਝ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਬਾਈਬਲੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ; ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਕੱਲ੍ਹ, ਅੱਜ ਅਤੇ ਸਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ।

ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਵੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਦਾਤ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਵਰਦਾਨ ਉੱਪਰੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਤੀਆਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕੋਈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁੜਨ ਦੀ ਛਾਂ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋਈਏ। ਯਾਕੂਬ 1:16-18.

ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤੇਲ ਹੈ, ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਦੋ ਗਵਾਹ ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹਨ। ਇਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ, ਜੋ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਾਤਮਸ ਦੇ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਮੈਂ ਯੂਹੰਨਾ, ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਵੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ ਹਾਂ, ਉਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਤਮੁਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਲਈ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:9.

ਪਤਮੁਸ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਉਤਪੰਨ ਸਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਰਾਹੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ "ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ" ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਅਤਿਆਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦੋ ਸਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋ ਸਾਕੀ ਇਲਿਆਹ ਅਤੇ ਮੁਸਾ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪੁਨਰਜੀਵਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲੋਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵੱਧ ਬੋਲਦੇ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਪੁਸਤਕ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਇੱਕ "ਸੰਦੇਸ਼" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਨਰੁੱਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਨੇ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ, ਪਰ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਦੋਲਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛਾਇਆ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਸਹਿੰਦੇ ਹੋਏ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਮਰ ਗਏ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਹਮਲਾ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੈਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਦੂਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:8, 9.

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਅਥਾਹ ਖੱਡ" ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੈਣਗੇ [ਪੂਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ]।" ਉਹ ਅਵਧੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਦੇ ਗਵਾਹ ਟਾਟ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨ ਕੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ, 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਗਿਆਤਤਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਤਾਕਤ ਦੁਆਰਾ ਯੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗੋਚਰ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।" *The Great Controversy*, 268.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ; ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਲੇਖਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਦੀ ਆਯਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਯਤ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਨਾਸ਼ਤਿਕਵਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਾਂ ਦੀ ਆਯਤ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ," ਜੋ ਕੇਵਲ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੁਆਰਾ ਰੂਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਦੋਲਨ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਵੀ ਆਕਰਮਣ ਕਰੇਗਾ, ਉਹ ਜਾਲੀ ਅੱਧੀ-ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਜਾਲੀ ਜਾਗਰਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਵੇਕ-ਇਜ਼ਮ" ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਕ-ਇਜ਼ਮ "ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਜੈਸੂਇਟ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਪਾਰੀਆਂ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਨੇਤਾਵਾਂ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਪਤਿਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ, ਅਤੇ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ, RINO-ਰਪਿਬਲਿਕਨਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਮਲਿੰਗੀ ਸਮੁਦਾਇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜੀਵਨ-ਚੰਗਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ "ਸਦੂਮ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ

ਆਰਮਾਗੇਦੋਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ "ਮਿਸਰ" ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਨਾਸ਼ਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰੀਪਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹੋਰ ਇੱਕ ਤੱਤ ਹੈ ਜੋ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ "ਦੁਸ਼ਟ ਸੰਘ" ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਕ-ਇਜ਼ਮ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਣ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵੇਕ-ਇਜ਼ਮ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਜਾਗਰਣ ਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਕਤਲ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ, ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਧਾਰਾ ਐਸੀ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ 1798 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੱਕ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸ਼ੈਤਾਨੀ "ਵੇਕ-ਵਾਦ," ਜੋ ਇਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋ ਲੋਕ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਚਰਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਾਸ ਦੀ ਅੱਗ ਲਈ ਨਿਯਤ ਪੁੱਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਆਕਾਸ਼ੀ ਕੋਠਾਰ ਲਈ ਪੁੱਲੇ ਵਜੋਂ, ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੇ ਪਰਖਣ ਵਾਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਕੁਆਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਪਰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਸਾਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਘੇਰੀ ਹੋਈ ਕੰਧ ਬਣਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹਪੀਸ ਵਜੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਯਿਸੂ ਸਾਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਰਤਮਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਹਨ।

ਤੇਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ; ਇਹ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ "ਸਾਂਤਵਨਾਦਾਤਾ" ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਐਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਲੌਤਾ ਜਣਿਆ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੈਵੀ ਸਰੂਪ ਦਾ ਬਲਿਦਾਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਰਚੀ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀਕਾਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅੰਗ ਵਜੋਂ ਇੱਛਾਪੂਰਵਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂਕਾਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਲਈ ਵੱਸਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨੋ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਇਕ ਸਹਾਇਕ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹੇ; ਅਰਥਾਤ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਆਤਮਾ; ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਨਾਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਵਾਂਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ 14:15-18.

ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਦੀਵ ਲਈ ਵੱਸਣ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਬਲਿਦਾਨ, ਆਕਾਸ਼ੀ ਤ੍ਰਿਅੰਗੀ ਦੇ ਹੋਰ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਲਿਦਾਨ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਜਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਬਲਿਦਾਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਨੰਤਕਾਲ ਲਈ ਛੁਟਕਾਰੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹਰ ਇਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਸਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ" ਦਾ ਆਗਮਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਅਨੰਤਕਾਲ ਲਈ ਕਦੋਂ

ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁੱਖੀ ਨਾ ਕਰੋ, ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਹੋਏ ਹੋ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:30.

ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਤਵਨਹਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਜ਼ਿਆ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ—ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ “ਸਦਾ ਲਈ” “ਵੱਸੇਗਾ।” ਹਰ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ “ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ” ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ” ਨੂੰ “ਦੁਖੀ” ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਤੇਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਇਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ “ਸਾਂਤਵਨਹਾਰ,” ਅਰਥਾਤ “ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਆਤਮਾ,” ਭੇਜਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁਹਰ ਲਗਾਏਗਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੁਹਰ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਬਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਹ ਦਿਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਮਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਸਿਆਣੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਓਥੇ ਹੀ ਸਿਆਣਿਆਂ ਅਤੇ ਮੂਰਖਾਂ ਦੇ ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਹਰਬੰਦੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਲਾਉਦੀਕਿਆਈ ਮਨੋਵਿਰਤੀ ਤੋਂ ਫ਼ਿਲਦਲਫ਼ੀਆਈ ਮਨੋਵਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਹਰ ਇਕ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਪਰੀਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਚੇ ਮਨੋਂ ਇਹ ਸਮਝੀਏ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਲਾਉਦੀਕਿਆਈ ਹੀ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਉਦੀਕਿਆਈ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਾਡਾ ਮੁੱਖ ਆਤਮਿਕ ਰਵੱਈਆ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ; ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

“ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਇਹ ਕੋਈ ਐਸੀ ਮੋਹਰ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਠਹਿਰਾਉ ਹੈ, ਬੁੱਧੀਗਤ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਦੇਹਾਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਿਲਾਏ ਨਾ ਜਾ ਸਕਣ—ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੋ ਕੇ ਹਿਲਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ; ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਹੁਣ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕੀਏ ਕਿ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।” Seventh-day

Adventist Bible Commentary, volume 4, 1161.

“ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ” ਜਿਸ ਦਾ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਤਵਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ “ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਟਿਕ ਜਾਣ” ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸ “ਸੱਚ” ਵਿੱਚ ਟਿਕ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹੀ “ਸੱਚ” ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ “ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ।” ਉਹ ਸੱਚ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਦਾ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ “ਸੱਚ,” ਜੋ ਇਸ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। “ਸੱਚ” ਦਾ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੀ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਉੱਭਰਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਕੰਬਾਹਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ "ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ" ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਹੋਰ ਮੋਹਰਬੰਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹੀ, ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਧੰਨ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਯਹੂਦਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਸਕਰਿਯੋਤੀ ਨਹੀਂ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਂਗਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨੇਗਾ; ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਨਿਵਾਸ ਕਰਾਂਗੇ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਬਚਨ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਸਹਾਇਕ, ਅਰਥਾਤ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇਗਾ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਿਖਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ 14:22-26.

ਜੇ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਮੰਨ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤੁਸ਼ਟਿਕਰਤਾ ਸਾਨੂੰ "ਸਭ ਕੁਝ" "ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ" ਯਿਸੂ ਨੇ "ਤੁਹਾਨੂੰ" ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ "ਸਿਖਾਵੇਗਾ।" ਇਹ ਉਹੀ ਪ੍ਰਤਿਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਇਮਾਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਆਰਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਮਾਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਪਈ "ਰੋਕ" ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਟਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਆਰਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ "ਸਮਝ" "ਖੋਲ੍ਹੀ" ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ" ਸਕਣ, ਤਦ ਉਹ "ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਜ਼ਾ ਦਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਮੁੜਣਗੇ, ਆਪਣੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ "ਸੱਚਾਈ" ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। "ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ" ਵਿੱਚ "ਸੰਤੁਸ਼ਟਿਕਰਤਾ" ਸਾਨੂੰ "ਸਭ ਕੁਝ" ਸਿਖਾਉਂਦਿਆਂ "ਸਭ ਗੱਲਾਂ" ਸਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗਾ।" ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿਖਾਉਂਦਿਆਂ ਬੀਤੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ "ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ" ਵੀ "ਵਿਖਾਵੇਗਾ।"

ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਜਾਵਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਂਤਵਾਕਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ; ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਵੇਗਾ: ਪਾਪ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਧਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋਗੇ; ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਦੰਡਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ, ਅਰਥਾਤ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਆਤਮਾ, ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਓਰੋਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗਾ; ਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਸੁਣੇਗਾ, ਉਹੀ ਬੋਲੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੇਗਾ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ 16:7-14.

ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੰਤਵਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਾਨੂੰ "ਸੱਚਾਈ" ਵਿੱਚ "ਅਗਵਾਈ" ਕਰੇਗਾ, "ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿਖਾਏਗਾ," ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ" ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਈ "ਬਹੁਤ ਕੁਝ" ਹੈ। ਉਹ ਗੱਲਾਂ—ਚਾਹੇ ਉਹ ਸਾਡੇ "ਸਮਰਣ" ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣ, "ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ" ਹੋਣ, ਜਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ "ਗੱਲਾਂ" ਜੋ ਉਹ ਅਜੇ "ਵੀ" ਸਾਨੂੰ ਕਹਿਣੀਆਂ ਹਨ—ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟ ਲਈ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਉਸਦੀ ਸਿੰਜਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਅਭਿਪ੍ਰਾਯ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਤਿਆਚਾਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਕਰਮ ਅਸੀਂ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ

ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਯਾਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੋੜਿਆ-ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਦਾਪਿ, ਸਾਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹੀ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਹ ਬਾਤ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹੀ ਸੀ, ਦਾਸ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਪੀਛਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਪੀਛਾ ਕਰਨਗੇ; ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਮੰਨਣਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਨਾ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਲਈ ਕੋਈ ਓਟ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਘਿ੍ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਵੀ ਘਿ੍ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੰਮ ਨਾ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਨਾ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘਿ੍ਣਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਘਿ੍ਣਾ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਹਾਇਕ ਆਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਆਤਮਾ, ਜੋ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ 15:20-26.

“ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਆਤਮਾ” ਜੋ “ਸਾਂਤਵਨਾਕਾਰ” ਹੈ, ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ, ਜੋ “ਸੱਚਾਈ” ਹੈ, “ਗਵਾਹੀ ਦੇਵੇਗਾ।” ਅਤੇ “ਸੱਚਾਈ” ਹੀ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ, ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹੈ। ਸੱਤ ਗੱਜ਼ਨਾਂ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ ਹੁਣ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੇ ਪਰਿਣਾਮਕਾਲ ਵਿੱਚ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਆਉਣਾ ਚੁਣ ਸਕੀਏ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਕੀਮਤੀ ਨੂੰ ਘਟੀਆ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਡਰ ਅਤੇ ਕੰਬਣ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਉੱਧਾਰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਈਏ ਅਤੇ ਉਹ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੇਗੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਭਵਿੱਖਵਕਤਿਆਂ, ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਜੇ ਲੋਕ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਮੁੜਨਗੇ, ਉਹ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨਗੇ,” ਅਤੇ “ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਚਾਰ ਹੋਵੇਗਾ,” ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੰਚਾਰ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ।

“ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੈਰੀ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਬੇਵਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਜਣੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ: ‘ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।’ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:12। ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਯੁੱਧ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਲੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਹਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹਿਲਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਹਿਲਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਹਿਲਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ, ਬਣੀਆਂ ਰਹਿਣ।”

“ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਇੱਕ ਜਤਨਸ਼ੀਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਥਾਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਣਾ ਦੇਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਭੂਤਕਾਲ ਦੀਆਂ ਸਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰਲ ਮਿਲ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਉਸ ਜੇਤ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨਗੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਪਰਕ ਰਹੇਗਾ। ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਦੁਸ਼ਟ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਚਰਜ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁਲਾਏ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਅਚਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਲੱਭਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਹਨਾਂ ਅਚਰਜਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਖੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਸੌਟੀ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗੀ ਜਿਸ ਦਾ

ਉਲੇਖ Exodus 31:12-18 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਜੀਉਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਅਭਿੱਗ ਸਥਾਨ ਲੈਣਗੇ: 'ਇਹੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।' ਇਹੋ ਇਕੱਲਾ ਅਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਤੋੜਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਅਤੇ ਆਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਣਗੇ।"

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਪਾਸਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਚੌਥੀ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਆਦਰ ਕਰਕੇ ਪਛਾਣੇ ਜਾਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਸ਼ਟੀਕਰਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਦਰ ਅਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕ ਸ਼੍ਰੀਸ਼ਟੀਕਰਤਾ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਛਾਣੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਮਸੀਹੀ ਜਗਤ ਦੇ ਵੱਡੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ—ਉਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਛਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਸਭ ਨੂੰ, 'ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ, ਧਨੀ ਅਤੇ ਗਰੀਬ, ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ,' ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 13:16। ਪਤਮੁਸ ਦਾ ਨਬੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ 'ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਛਾਪ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅੰਕ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬੀਣਾਂ ਫੜੇ ਕੱਚ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਸਨ,' ਅਤੇ ਮੁਸਾ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 15:21।"

"ਭਿਆਨਕ ਪਰਖਾਂ ਅਤੇ ਕਠਿਨ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਯੁੱਧ ਦੀ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਉਕਸਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ—ਅਜਿਹੇ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਜਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੌਮ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਅਡੋਲ ਖੜੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੈਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਲ ਵਿੱਚ ਪਰਾਕ੍ਰਮੀ ਦੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਗੇ।" Testimonies, volume 9, 15-17.

ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਨੁਛੇਦ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਜੋ Testimonies, volume nine ਦੇ ਸਫ਼ਾ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੌਂ-ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਆਉਣ ਵਾਲੇ Bridegroom ਬਾਰੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਬੋਕੂਕ ਦੇ ਚਾਰਟਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ, ਜਿਥੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਹ ਆਯਤ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ। ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਆਖ਼ਰੀ ਸੰਕਟ ਹੈ, ਜੋ ਆਖ਼ਰੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਅੰਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

"ਭਾਗ 1—ਰਾਜੇ ਦੇ ਆਗਮਨ ਲਈ"

"ਹਾਲੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।" ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:37.

"ਅੰਤਿਮ ਸੰਕਟ"

"ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋ ਰਹੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਗਮਨ ਬਿਲਕੁਲ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਧੀਰੇ-ਧੀਰੇ ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦੰਡ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਤਿਚਕਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਆਫ਼ਤਾਂ, ਸਮਾਜ ਦੀ ਅਸਥਿਰ ਅਵਸਥਾ, ਜੰਗ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ—ਇਹ ਸਭ ਭਿਆਨਕ ਸੰਕੇਤ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਪਰਿਮਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਸੂਚਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।" Testimonies, volume 9, 11.

ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੁੜ ਆਈਏ ਅਤੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ “ਮੂੰਹ” ਹੋਣ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸੱਚੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਲਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਇਕੱਠ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਹੋਵਾਂਗੇ।

ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਸ ਅਤੇ ਹੌਸਲੇ ਦੇ ਬਚਨ ਵੀ ਕਹੇ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਨਾ ਘਬਰਾਏ; ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੋ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਹਨ; ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਥਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਥਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਫਿਰ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ; ਤਾਂ ਜੇ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋਵੋ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਹ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ।” ਯੂਹੰਨਾ 14:1-4. ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਲਈ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ; ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੀ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਤਦ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਲਗਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਆਇਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਕਾਰ ਕਰਾਂ।

“ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।” ਯੂਹੰਨਾ 14:12। ਇਸ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਚੇਲੇ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਯਤਨ ਕਰਨਗੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਵੱਧ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਰਿਮਾਣ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕੇਵਲ ਅਦਭੁੱਤ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਕਰਨ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਵੱਲ ਸੀ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਜਦੋਂ ਸਹਾਇਕ ਆਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਸੱਚ ਦਾ ਆਤਮਾ, ਜੋ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿਓਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਹੋ।’ ਯੂਹੰਨਾ 15:26, 27।”

“ਅਦਭੁੱਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚੇਲੇ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹ ਮਰਿਆ ਸੀ, ਐਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਬਚਨ ਉਹ ਬੋਲਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਉਹ ਅਰਪਣ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦਿਲ ਪਿਘਲ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠਾਂ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮਨ-ਫੇਰ ਕਰ ਗਏ।” Acts of the Apostles, 21, 22.